

Skatteutskottets betänkande

1983/84:27

om vissa skogsbeskattningsfrågor

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet olika motionyrkanden om skogsvårdsavgiften och om skogskontolagstiftningen, m. m.

Utskottet avstyrker motionerna.

Tre reservationer innehåller olika yrkanden om att skogsvårdsavgiften sänks eller slopas helt. I en gemensam reservation yrkar samtliga företrädare för m, c och fp att uppskovsmöjligheterna för skogsintäkter utvidgas.

Motionerna

1983/84:379 av Thorbjörn Fälldin m. fl. (c)

I motionen yrkas – med hänvisning till motion 378 – att riksdagen beslutar att slopa skogsvårdsavgiften fr. o. m. den 30 juni 1984.

1983/84:383 av Rolf Andersson (c) och Rolf Rämgård (c)

I motionen yrkas att riksdagen beslutar att möjligheterna att få uppskov enligt skogskontosystemet åter skall omfatta högst hela köpeskillingen för avverkningsrätter och högst 75 % av köpeskillingen för leveransvirke och värdet av egna uttag, samt beslutar anta därav föranlett

Förslag till

Lag om ändring i skogskontolagen (1954:142)

Häriigenom föreskrivs att 2 § skogskontolagen (1954:142) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Beträffande viss förvärvskälla får uppskovet för ett och samma beskattningsår, *om ej annat följer av andra och tredje styckena*, avse högst ett belopp motsvarande summan av

- a) sextio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,
- b) fyrtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

Motionärernas förslag

2 §

Beträffande viss förvärvskälla får uppskovet för ett och samma beskattningsår avse högst ett belopp motsvarande summan av

- 1) den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,
- 2) sjuttiofem procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

Nuvarande lydelse

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret har tagits ut för förädling i egen rörelse.

Medför stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande händelse att en betydande del av förvärvskällans skog bör avverkas tidigare än vad som annars skulle ha varit fallet, får skattskyldig, om och i den mån han med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet eller på annat sätt visar att intäkt hänför sig till avverkning som nu har sagts, uppskov med högst ett belopp motsvarande summan av

a) åttio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) femtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

c) femtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret har tagits ut för förädling i egen rörelse.

Uppskov med belopp som anges i andra stycket medges också i fråga om sådan ersättning för skog eller skogsprodukter som avses i punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen (1928:370).

Vid tillämpningen av första-tredje styckena avses med köpeskillning även försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

Uppskov medges — — — enligt kommunalskattelagen.

Har i — — — — — drivit själv.

Motionärernas förslag

3) *sjuttiofem* procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret har tagits ut för förädling i egen rörelse.

Vid tillämpningen av *första stycket* avses med köpeskillning även försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984 och tillämpas första gången vid 1985 års taxering.

1983/84:476 av Anita Bråkenhielm (m) och Blenda Littmarck (m)

I motionen yrkas – med hänvisning till motion 504 – att riksdagen beslutar om sänkning av skogsvårdsavgiften till 0,3 %.

1983/84:949 av Mona Saint Cyr (m)

I motionen yrkas att riksdagen hos regeringen begär ett förslag som skall avse att stimulera skogsägare att vid avverkning placera riskvilligt kapital i aktier, vilket skulle beskattas enligt samma principer som gäller för skogskonto.

1983/84:2021 av Ingrid Hemmingsson m. fl. (m)

I motionen yrkas – med hänvisning till motion 2020 – att riksdagen hos regeringen begär utredning om skogsbeskattningen i enlighet med vad som anförts i motionen.

1983/84:2095 av Arne Andersson i Ljung m. fl. (m)

I motionen yrkas att riksdagen beslutar att skogsvårdsavgiften för budgetåret 1984/85 skall tas ut med 3 %.

1983/84:2171 av Arne Svensson (m) och Ingvar Eriksson (m)

I motionen yrkas

1. att riksdagen beslutar att möjligheterna till avsättning till skogskonto fr. o. m. beskattningsåret 1984 fastställs till högst 80 % av likvid för avverkningsrätter och till högst 60 % av likvid för leveransvirke och värde av skogsprodukter som använts i egen rörelse,

2. att riksdagen beslutar att av likvid som erhållits för avverkning av skadad skog högst 100 % resp. 80 % får avsättas till skogskonto,

3. att riksdagen beslutar att skogsvårdsstyrelserna får vidgade möjligheter att tillstyrka den högre procentsatsen för likvider erhållna på grund av att skadad skog avverkats.

1983/84:2487 av Börje Stensson (fp) och Lars Ernestam (fp)

I motionen yrkas – med hänvisning till motion 2486 – att riksdagen upphäver beslutet som fattades hösten 1983 om höjning av skogsvårdsavgiften.

Gällande bestämmelser m. m.

Skogsvårdsavgiften

Den som äger en skogsfastighet skall erlägga skogsvårdsavgift med ett visst promilletal av fastighetens taxerade skogsbruksvärde. Avgiften bidrar till att finansiera vissa statliga åtgärder på det skogliga området. I samband med 1979 års skogspolitiska beslut höjdes avgiften från 0,9 till 3 % av det taxerade skogsbruksvärdet. Våren 1981 höjdes avgiften till 6 % räknat fr. o. m. den 1 juli 1981. År 1982 sänktes avgiften till 5,5 % för 1983 års taxering och 5 % för 1984 och följande års taxeringar. Därpå höjdes avgiften hösten 1983 (prop.

1983/84:40 bil. 7 punkt 4, SkU 1983/84:12) till 6,5 % vid 1985 års taxering och till 8 % fr. o. m. 1986 års taxering. Den lag som utfärdats om denna höjning träder i kraft den 1 juli 1984.

Skogsvårdsavgiften, som är avdragsgill vid inkomsttaxeringen, har beräknats till 315 milj. kr. för budgetåret 1984/85 (prop. 1983/84:100 bil. 1.2 s. 67).

Skogsvårdsavgiften användes tidigare uteslutande till att finansiera skogsvårdsstyrelsernas verksamhet. År 1975 beslutades att avgiften skulle få användas även för vissa andra, särskilt angivna ändamål inom skogsbruket. Riksdagens skogspolitiska beslut 1979 (prop. 1978/79:110, JoU 1978/79:30), som bl. a. innebar att skogsbruket i princip skulle vara självfinansierat, ledde till den nyss angivna höjningen av skogsvårdsavgiften från 0,9 till 3 % (SkU 1978/79:49). Höjningen motiverades med att skogsägarna i större utsträckning borde medverka i finansieringen av vissa statliga åtgärder på det skogliga området. I propositionen framhölls att skogsvårdsavgiften huvudsakligen borde användas för sådana ändamål som är till nytta för skogsbruket som sådant eller på sådant sätt att alla skogsbrukare kan få del av dem. Här avsågs sådana områden som forsknings- och utvecklingsarbete, information, utredningsarbete, översiktliga skogsinvesteringar, bidrag som är tillgängliga för alla skogsägare m. m. Vidare framhölls att dessa principer tillämpats när medel beräknats för olika ändamål men att någon exakt redovisning inte varit möjlig. Utskottet, som godtog dessa uttalanden, tillstyrkte propositionen.

Den höjning av skogsvårdsavgiften från 3 till 6 % som genomfördes 1981 avsåg väsentligen att finansiera det extra avdrag för vissa skogsuttag samt de bidrag till avverkning av klenskog som infördes i detta sammanhang (prop. 1980/81:118, SkU 1980/81:44). Den senare sänkningen till 5 % grundade sig bl. a. på att giltighetstiden för det extra avdraget förkortades (prop. 1981/82:100 bil. 13 s. 55, SkU 1981/82:31 res. 1). I samband med höjningen 1983 anförde skatteutskottet följande (SkU 1983/84:12):

Som framgår av propositionen skall skogsvårdsavgiftsmedlen användas för sådana ändamål som är till gagn för skogsbruket som sådant eller på sådant sätt att alla skogsbrukare kan dra nytta av dem. Avgiften betraktas som skogsägarnas bidrag till de allmänna insatserna i vid mening för det svenska skogsbruket. Detta skall i princip vara självfinansierat. Utskottet instämmer i departementschefens bedömning att den nuvarande avgiften inte är tillräcklig för detta ändamål. Att skogsvårdsavgiften under senare tid finansierat vissa insatser för skogsbruket med regionalpolitiska inslag ändrar inte denna bedömning. Härtill kommer att avgiften, som är avdragsgill vid inkomsttaxeringen, för de flesta skogsägare torde ha begränsad ekonomisk betydelse.

Skogskonto

Enligt skogskontolagen (1954:142) kan fysisk person, dödsbo och familjestiftelse erhålla uppskov vid inkomsttaxeringen för en viss del av beskattningsårets skogsintäkter under förutsättning att motsvarande belopp sätts in

på konto i bank. Vid omfattande skador på skogen kan fr. o. m. 1983 års taxering uppskov i vissa fall medges under 20 år för belopp som satts in på särskilt skogsskadekonto (prop. 1981/82:182, SkU 1981/82:68).

Uppskov kunde tidigare normalt medges med högst 60 % av köpeskillingen för sålda rotposter och 40 % av köpeskillingen för leveransvirke och saluvärdet av uttag till egen rörelse. Om en avverkning måste tidigareläggas på grund av skador på skogen fick fr. o. m. 1979 års taxering insättning ske med högst 80 resp. 50 %. Särskilda procentsatser har också gällt för vissa skogslikvider i samband med jorddelningsförrättningar.

För att stimulera enskilda skogsägare att höja avverkningsvolymen föreslogs i proposition 1981/82:30 bil. 4 att uppskovsrätten enligt skogskon-tosystemet i avvaktan på den aviserade sänkningen av marginalsatserna utvidgades fr. o. m. 1983 års taxering. Propositionen byggde på ett förslag av virkesförsörjningsutredningen och innebar att uppskovsrätten skulle kunna avse hela köpeskillingen för avverkningsrätter och 75 % av köpeskillingen för leveransvirke och värdet av egna uttag. Beträffande 1982 års taxering föreslogs att uppskov skulle kunna medges med 80 resp. 60 % av skogsintäkterna. De sistnämnda procentsatserna hade tidigare fastställts för intäkter som åtnjutits under tiden den 1 januari 1980–den 30 juni 1981. Utskottet (SkU 1981/82:8) tillstyrkte propositionen som också godtogs av riksdagen.

Fr. o. m. 1984 års taxering gäller emellertid återigen att uppskov kan medges med högst 60 resp. 40 % av skogsintäkterna eller vid betydande skador på skogen 80 resp. 50 %. Beslutet fattades av riksdagen våren 1982 i enlighet med en reservation till utskottets betänkande 1981/82:68 (reservation 2). I reservationen anfördes bl. a. att de regler som genomfördes hösten 1981 –trots protester från reservanternas sida –var otillständigt förmånliga. Reglerna innebar enligt reservanternas mening att uppskov kunde medges med ett belopp som var större än vinsten på avverkningen och att en skogsägare kunde undgå beskattning för andra inkomster inom samma förvärvskälla. De tidigare reglerna var enligt deras uppfattning tillräckliga för att uppnå den inkomstutjämning som var det ursprungliga syftet med reglerna.

I betänkandet SkU 1982/83:38 avstyrkte utskottet av liknande skäl en motion med krav på återgång till de regler som gällde vid 1983 års taxering. Utskottets betänkande godkändes av riksdagen.

Utskottet

Skogsvärdsavgift erläggs av den som beskattas för garantibelopp för jordbruksfastighet och utgår vid 1984 års taxering med 5 % av det taxerade skogsbruksvärdet. Hösten 1983 beslutade riksdagen att höja avgiften till 6,5 % vid 1985 års taxering och till 8 % fr. o. m. 1986 års taxering.

I motion 2487 yrkar Börje Stensson (fp) och Lars Ernestam (fp) att den höjning som beslutades hösten 1983 upphävs. I motion 476 av Anita

Bräkenhielm (m) och Blenda Littmarek (m) och motion 2095 av Arne Andersson i Ljung m. fl. (m) yrkas att avgiften sänks till 3 %. Thorbjörn Fälldin m. fl. (c) yrkar i motion 379 att avgiften slopas helt. Samtliga motionärer anser att avgiften inte skall utnyttjas för regionalpolitiska ändamål och att det nuvarande uttaget är alltför högt i förhållande till kostnaderna för sådana åtgärder som kan komma samtliga skogsägare till godo. Yrkandet i den sistnämnda motionen att helt slopa skogsvårdsavgiften skall ses mot bakgrund av att samma motionärer i motion 378 yrkar att samtliga bidragsformer för skogsbruket avvecklas, med undantag för sådana bidrag av regionalpolitisk karaktär som inte bör finansieras med skogsvårdsmedel.

Jordbruksutskottet har i sitt betänkande JoU 1983/84:25 tillstyrkt proposition 1983/84:100 bilaga 11 i vad avser statsbidrag av olika slag till skogsbruket och avstyrkt föreliggande motioner rörande bidragsfrågorna.

Utskottet har vid sin prövning hösten 1983 av frågan om avgiftsuttagets höjd bl. a. anfört att avgiften betraktas som skogsägarnas bidrag till de allmänna insatserna i vid mening för det svenska skogsbruket och att skogsbruket i princip bör vara självfinansierat. Alltsedan den borgerliga regeringstiden har skogsvårdsavgiften finansierat insatser av detta slag utan hinder av vissa regionalpolitiska inslag. Utskottet har nu lika litet som tidigare något att erinra häremot och finner mot bakgrund av jordbruksutskottets ställningstagande rörande anslagsfrågorna att det nuvarande avgiftsuttaget är väl avvägt. Som utskottet framhållit tidigare torde avgiften, som är avdragsgill vid inkomsttaxeringen, f. ö. ha begränsad ekonomisk betydelse för de flesta skogsägarna. Utskottet avstyrker således motionerna.

Reglerna om skogskonto innebär att enskilda skogsägare normalt kan få uppskov under en tioårsperiod med beskattningen av en del av sina skogsinkomster. Fr. o. m. 1984 års taxering medges uppskov med högst 60 % av köpeskillingen för avverkningsrätter och 40 % av köpeskillingen för leveransvirke och värdet av egna uttag. Vid omfattande skador på skogen är procentsatserna 80 resp. 50. Dessa begränsningar av uppskovsbeloppen överensstämmer med vad som gällt före 1981 års taxering.

För att stimulera till ökade avverkningar och i avvaktan på att den numera beslutade marginalskatteformen genomförts utvidgades uppskovsmöjligheterna successivt för 1981–1983 års taxeringar. För 1983 och följande års taxeringar föreslogs i proposition 1981/82:30 att uppskov skulle få medges med hela köpeskillingen för avverkningsrätter och med 75 % av köpeskillingen för leveransvirke m. m. Förslaget godtogs hösten 1981 av riksdagen. Ett halvår senare beslutade riksdagen emellertid att återgå till tidigare procentsatser fr. o. m. 1984 års taxering. Våren 1983 avlog riksdagen motionsvis framställda krav på att åter höja procentsatserna till nivån vid 1983 års taxering.

I motion 383 av Rolf Andersson (c) och Rolf Rämgård (c) yrkas att reglerna för 1983 års taxering skall återinföras. Motionärerna befarar att

virkesutbudet annars kommer att minska eller skjutas upp med hänsyn till väntade marginalsattesänkningar. De anför även att ryckigheten i reglerna kan orsaka bestående skador för skogsnäringen. Av liknande skäl yrkar Arne Svensson (m) och Ingvar Eriksson (m) i motion 2171 att procentsatserna i normalfallet höjs till nivån vid 1982 års taxering, dvs. 80 resp. 60 %. I samband med skogsskador bör enligt denna motion procentsatserna vara 100 resp. 80 %. Vidare bör skogsvårdsstyrelserna få vidgade möjligheter att tillstyrka den högre procentsatsen.

Till grund för riksdagens beslut våren 1982 låg uppfattningen att de regler som trots protester tidigare genomdrivits av riksdagens då borgerliga majoritet var alltför förmånliga för skogsägarna. Nuvarande regler är enligt utskottets uppfattning tillräckliga för att uppnå den inkomstutjämning som har varit det ursprungliga syftet med reglerna. Med hänvisning härtill avstyrker utskottet motionerna.

Mona Saint Cyr (m) begär i motion 949 ett förslag från regeringen av innebörd att medel på skogskonto, som enligt gällande regler skall placeras i bank, också skall få placeras i aktier.

Enligt utskottets uppfattning bör aktiesparandet i första hand främjas genom åtgärder som har en mer generell karaktär och som alltså inte enbart riktar sig till så avgränsade grupper som det här är frågan om. Utskottet kan för sin del inte förorda att skogskontolagstiftningen kompliceras med regler av denna art och avstyrker således motionen.

Ingrid Hemmingsson m. fl. (m) begär i motion 2021 en utredning om skogsbeskattningen. Skälen för yrkandet återfinns i motion 2020, där motionärerna bl. a. anför att ett samlat grepp på skogsbeskattningen och en lägre skatt skulle få en gynnsam inverkan på näringen. De anför också att reglerna medför vissa svårigheter bl. a. vid redovisningen av mervärdeskatt i vissa fall och i fråga om skogsbrukarnas egenavgifter till socialförsäkringen.

Utskottet vill erinra om att de regler för beskattningen av skogsinkomster som genomfördes 1979 innebär förenklingar av skogsbeskattningen. Därtill kommer att olika beskattningsfrågor för skogsbruket övervägs inom finansdepartementet bl. a. med anledning av ett betänkande från strukturutredningen för jord- och skogsbruk (SOU 1983:71). När det gäller mervärdeskat- ten kan utskottet hänvisa till den fortlöpande översyn som pågår inom mervärdeskatteutredningen (I: 1971:05). Även de problem som kan uppstå i fråga om egenavgifterna uppmärksammas – som framgår bl. a. av socialförsäkringsutskottets betänkande SfU 1983/84:3 – av statsmakterna.

Enligt utskottets uppfattning saknas skäl för att med anledning av motionen föranstalta om en särskild utredning av skogsbeskattningen. Utskottet avstyrker således motionen.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *skogsvårdsavgiften*
att riksdagen avslår motionerna 1983/84:379, 1983/84:476, 1983/84:2095 och 1983/84:2487.
2. beträffande *skogskontoreglerna*
a) att riksdagen avslår motionerna 1983/84:383 och 1983/84:2171,
b) att riksdagen avslår motion 1983/84:949,
3. beträffande *utredning om skogsbeskattningen*
att riksdagen avslår motion 1983/84:2021.

Stockholm den 13 mars 1984

På skatteutskottets vägnar

RUNE CARLSTEIN

Närvarande: Rune Carlstein (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Olle Westberg (s), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Bo Forslund (s), Egon Jacobsson (s), Karl Björzen (m), Kjell Johansson (fp), Anita Johansson (s), Lars Hedfors (s) och Anna Lindh (s).

Reservationer

Skogsvårdsavgiften

1. Knut Wachtmeister, förste vice talmannen Ingegerd Troedsson, Bo Lundgren och Karl Björzen (alla m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som på s. 6 börjar med "Utskottet har" och slutar med "således motionerna" bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets mening är det angeläget att skogsvårdsavgiften inte utvecklas till en ren skatt avsedd att allmänt finansiera statens utgifter. Den får inte heller utformas så att den kommer att medverka till en ekonomisk omfördelning mellan olika skogsägarkategorier eller regioner. I stället bör den användas för insatser som kommer hela skogsbruket till del. Någon uttaxering därutöver bör inte förekomma.

Som anförs i de nu aktuella motionerna innebär den nu utgående skogsvårdsavgiften ett överuttag som strider mot de angivna principerna. Ett uttag om 3 % av skogsbruksvärdet torde vara till fyllest för att täcka nuvarande kostnader för sådana ändamål som avgiftsmedlen är avsedda att finansiera, och skogsvårdsavgiften bör således sänkas till denna nivå. Med

anledning av vad som anförs i motion 379 vill utskottet framhålla att utskottet från sina utgångspunkter givetvis inte har något att erinra mot att kostnader-
na för samhällets insatser för skogsnäringen i framtiden begränsas eller
finansieras genom frivilliga överenskommelser mellan skogsägarna och
staten. I den mån så sker bör givetvis skogsvårdsavgiften sänkas ytterligare
eller slopas helt.

Utskottet förordar således att skogsvårdsavgiften sänks till 3 ‰ fr. o. m.
budgetåret 1984/85. Eftersom avgiften vid 1984 års taxering var 5 ‰ bör den
vid 1985 års taxering lämpligen utgå med 4 ‰ avseende ett helt beskattnings-
år. Utskottets förslag innebär bifall till motionerna 476 och 2095 i denna del
och att motionerna 379 och 2487 helt eller delvis blir tillgodosedda.

dels att utskottet under mom. 1 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motionerna 1983/84:476 och 1983/84:2095
och med anledning av motionerna 1983/84:379 och 1983/84:2487
antar följande

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift skall ha
nedan angivna lydelse.

Gällande lydelse

Reservanternas förslag

1 §

Den, för vilken vid taxering till
kommunal inkomstskatt såsom skat-
tepliktig inkomst upptagits garanti-
belopp för jordbruksfastighet, som
vid fastighetstaxering åsatts delvär-
det skogbruksvärde, skall betala
skogsvårdsavgift. Avgiften utgör för
varje beskattningsår *fem* promille av
skogbruksvärdet.

Den, för vilken vid taxering till
kommunal inkomstskatt såsom skat-
tepliktig inkomst upptagits garanti-
belopp för jordbruksfastighet, som
vid fastighetstaxering åsatts delvär-
det skogbruksvärde, skall betala
skogsvårdsavgift. Avgiften utgör för
varje beskattningsår *tre* promille av
skogbruksvärdet.

Har garantibeloppet jämkats enligt 47 § sjätte stycket kommunalskattelä-
gen (1928:370), skall också underlaget för beräkning av skogsvårdsavgift
jämkas.

Skogsvårdsavgift utgår i helt antal kronor. Avgiftsbeloppet avrundas vid
öretal över femtio uppåt och vid annat öretal nedåt till närmaste hela kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984 och upphäver lagen (1963:1125) om
ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift. Äldre bestämmelser gäller
fortfarande i fråga om avgift på grund av 1984 och tidigare års taxering. I
fråga om 1985 års taxering utgör promilletelet 4.

2. Stig Josefson och Ingemar Hallenius (båda c) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som på s. 6 börjar med "Utskottet har" och slutar med "således motionerna" bort ha följande lydelse:

Som framgår av motion 378 har uttaget av skogsvårdsavgift trettiodubblats på tio år. Utskottet instämmer i motionärernas uppfattning att skogsvårdsavgiften kommit att bli en betungande pålaga såväl för de enskilda skogsägarna som för hela skogsnäringen. Detta gäller särskilt i södra Sverige där skogsbruksvärdena är mycket höga. Avgiftsuttagets höjd och den nuvarande medelsförbrukningen innebär också att denna för hela landet viktiga näring utan skäl beskattas väsentligt hårdare än annan verksamhet. Därtill kommer att man på senare tid har släppt principen att skogsvårdsavgiften endast får användas för bidrag som är tillgängliga för alla skogsägare. Vissa bidrag av regionalpolitisk karaktär, som tidigare finansierats av budgetmedel, finansieras numera med skogsvårdsavgiftsmedel. Utvecklingen innebär också att avgiftsuttagen medför en transferering av medel mellan skogsägare till nackdel för dem som har välskötta skogar och en omfördelning av pengar från södra och mellersta Sverige till övre Norrlands inland.

Såsom det skoglilla bidragssystemet nu fungerar är det bättre för skogsbruket att skogsvårdsavgiften och samtliga bidragsformer, med undantag för sådana som är av regionalpolitisk karaktär, avvecklas. De regionalpolitiskt motiverade bidragen i vissa delar av landet bör finansieras över statsbudgeten på samma sätt som andra statsanslag och inte belasta skogsägare i andra delar av landet. Vissa mindre anslag till skogsbruket för gemensamma angelägenheter bör kunna finansieras genom avtal mellan skogsnäringen och staten enligt den modell som tillämpas för andra liknande gemensamma kostnader.

Utskottet tillstyrker således yrkandet i motion 379 om att skogsvårdsavgiften avvecklas fr. o. m. den 1 juli 1984. Därmed torde yrkandena i motionerna 476, 2095 och 2487 vara tillgodosedda. Eftersom avgiften vid 1984 års taxering var 5 % bör den vid 1985 års taxering lämpligen utgå med 2,5 % avseende ett helt beskattningsår.

dels att utskottet under mom. 1 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:379 och med anledning av motionerna 1983/84:476, 1983/84:2095 och 1983/84:2487 antar följande

Förslag till**Lag om upphävande av lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift**

Härigenom föreskrivs att lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984 och upphäver lagen (1963:1125) om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift på grund av 1985 och tidigare års taxering. I fråga om 1985 års taxering utgör promilletalet 2,5.

3. Kjell Johansson (fp) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som på s. 6 börjar med "Utskottet har" och slutar med "således motionerna" bort ha följande lydelse:

Enligt de principer som ligger till grund för skogsvårdsavgiften skall avgiftsmedlen användas för sådana ändamål som är till gagn för skogsbruket som sådant eller på sådant sätt att alla skogsbrukare kan dra nytta av dem. Avgiften betraktas som skogsägarnas bidrag till de allmänna insatserna i vid mening för det svenska skogsbruket, som bör vara självfinansierat. Enligt utskottets mening motiverar de åtgärder som f. n. görs för skogsbruket inte ett högre avgiftsuttag än 5 %. Den höjning av avgiften till 8 % som riksdagen beslutade hösten 1983 bör ses mot bakgrund av de planer som regeringen haft på genomgripande beskattnings- och andra tvångsåtgärder för att öka avverkningarna. Utskottet finner dessa planer helt oacceptabla och motsätter sig att skogsvårdsavgiften används som tvångsmedel. Skogsnäringen bör enligt utskottets mening beskattas enligt samma principer som annan näringsverksamhet. Den avgift på 5 % som utgick vid 1984 års taxering är såvitt utskottet kan bedöma tillräcklig för skogsvårdsavgiftens nuvarande ändamål.

Utskottet tillstyrker således det i motion 2487 framställda yrkandet om att den beslutade höjningen upphävs och avstyrker motionerna 379, 476 och 2095.

dels att utskottet under mom. 1 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2487 och med avslag på motionerna 1983/84:379, 1983/84:476 och 1983/84:2095 antar följande

Förslag till**Lag om upphävande av lagen (1983:1125) om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift**

Härigenom föreskrivs att lagen (1983:1125) om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift skall upphöra att gälla.

4. Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Karl Björzén (m) och Kjell Johansson (fp) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som på s. 7 börjar med "Till grund" och slutar med "utskottet motionerna" bort ha följande lydelse:

Som anförs i motionerna kan riksdagens beslut 1982 att begränsa möjligheterna till uppskov med beskattningen av skogsinkomster medföra allvarliga konsekvenser för vår virkesförsörjning. Många skogsägare kommer att finna att det är fördelaktigt från skattesynpunkt att uppskjuta sina avverkningar i avvaktan på de beslutade marginalsattesänkningarna. Att virkesutbudet kan befaras komma att minska är särskilt allvarligt i en situation när den utländska efterfrågan på skogsprodukter beräknas öka.

Till grund för uppskavsreglerna för 1983 års taxering låg ett välmotiverat förslag från virkesförsörjningsutredningen. Dessa regler innebar inte några skattelättnader i vanlig bemärkelse utan endast att beskattningen av olika skäl skjuts upp ett antal år. Att dessa uppskovsmöjligheter begränsats medför en ryckighet som kan orsaka bestående skador för skogsnäringen och därmed också för landets ekonomi. Beslutet motverkar också samhällets strävanden att höja virkesutbudet.

Med hänvisning till det anförda tillstyrker utskottet det i motion 383 framställda yrkandet att 1983 års regler återinförs fr. o. m. 1985 års taxering. Därmed är också yrkandena i motion 2171 tillgodosedda.

dels att utskottet under mom. 2 a) bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:383 och med anledning av motion 1983/84:2171 antar det vid motion 1983/84:383 fogade förslaget till lag om ändring i skogskontolagen (1954:142).